

УДК:342.9:351.87(477)
DOI <https://doi.org/10.32782/pyuv.v2.2025.20>

С. В. Сухінін

orcid.org/0009-0008-3568-535X

*аспірант кафедри адміністративно-правових дисциплін
Одеського державного університету внутрішніх справ*

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЧЛЕНА ВИЩОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ СУДДІВ УКРАЇНИ

Постанова проблеми: Питання дисциплінарної відповідальності членів Вищої кваліфікаційної комісії України недостатньо розкриті у наукових працях правників. Хоча в юридичній літературі розглядаються загальні аспекти дисциплінарної відповідальності державних службовців, саме члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, як представники колегіального органу суддівського врядування, залишаються поза увагою більшості дослідників. Однак, динамічний розвиток чинного законодавства України у галузі правосуддя та активне реформування державних інституцій, що входять до складу судової системи зумовлюють необхідність дослідження цієї проблематики з урахуванням законодавчих та правових новацій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання дослідження дисциплінарної відповідальності державних службовців у різні часи займалися такі науковці як: В.Б. Авер'янов, Т.О. Коломєць Л. М. Корнута, С. Г. Стеценко, І. О. Картузова та інші. Проте незважаючи на значний науковий вклад у дослідженні вказаної тематики сучасний стан дослідження саме питання дисциплінарної відповідальності члена Вищої кваліфікаційної комісії України не має достатнього рівня вивчення, а тому є актуальним і потребує правового аналізу.

Метою статті є аналіз нормативно-правового регулювання діючого в Україні інституту дисциплінарної відповідальності члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та останніх тенденцій дисциплінарної практики у відповідній галузі, висвітлення проблемних питань та пропозиції їх вирішення.

Виклад основного матеріалу. Вища кваліфікаційна комісія суддів України, надалі – Комісія, є державним колегіальним органом суддівського врядування, який на постійній основі діє у системі правосуддя України. Цей орган суддівського врядування складається з шістнадцяти членів, вісім з яких призначаються з числа суддів або суддів у відставці (чч. 1, 3 ст. 92 Закону України «Про судоустрій і статус суддів») [1].

Для того, щоб детально проаналізувати питання дисциплінарної відповідальності членів Комісії, необхідно спочатку торкнутися сутності

дефініції «дисциплінарна відповідальність» та проаналізувати наукові праці щодо розуміння правової сутності дисциплінарної відповідальності.

Поняття «дисциплінарна відповідальність» складається з двох категорій: «дисципліна», що вказує на особливості цього виду відповідальності та «відповідальність».

Юридична енциклопедія визначає дисципліну (лат. *discipline* – навчання, виховання, порядок) як точне, своєчасне і неухильне дотримання встановлених правовими та іншими соціальними нормами правил поведінки у державному і суспільному житті. Визначено, що дисципліна спрямована на впорядкованість і узгодженість суспільних відносин та є необхідною умовою ефективного функціонування суспільства і держави, досягнення поставленої мети у діяльності органів державної влади та їх посадових осіб, підприємств, установ і організацій, а також громадян [2].

В юридичній літературі відзначають декілька видів дисципліни, зокрема і службову. В рамках дослідження дисциплінарної відповідальності членів Комісії, нас цікавить саме службова дисципліна, бо саме вона є проявом на публічний службі.

Також юридична енциклопедія визначає поняття «відповідальність» як закріплений у законодавстві й забезпечуваний державою юридичний обов'язок правопорушника зазнати примусового позбавлення певних цінностей, що належали йому [3, с. 689].

Таким чином, з вище наведених дефініцій можна зробити висновок, що дисциплінарна відповідальність – це позбавлення певних цінностей за порушення службової дисципліни.

Однак, науковці висловлюють різні позиції щодо розуміння правової сутності дисциплінарної відповідальності.

В.Б. Авер'янов визначив дисциплінарну відповідальність державних службовців як сукупність адміністративно-правових відносин, що виникають у зв'язку з накладенням на державних службовців передбачених законодавством дисциплінарних стягнень за порушення ними службової дисципліни [4, с. 222].

Т.О. Коломєєць розуміє дисциплінарну відповідальність як «врегульовані нормами права відносини між державою, в особі її компетентних органів і посадових осіб, та державними службовцями, що виникають на підставі вчинення ними службових правопорушень і виражені в застосуванні до винних осіб заходів державного примусу, а також характеризуються засудженням правопорушника та протиправного діяння з боку держави та суспільства з метою попередження та недопущення в майбутньому інших правопорушень» [5, с. 142].

Як застосування до особи, яка здійснила порушення службової дисципліни, певних дисциплінарних стягнень, визначає дисциплінарну відповідальність державного службовця С. Г. Стеценко [6, с. 161].

Л. М. Корнута розглядає дисциплінарну відповідальність державних службовців як міру покарання, що застосовується до державного службовця за невиконання чи неналежне виконання службових обов'язків, перевищення своїх повноважень, порушення обмежень, пов'язаних з проходженням державної служби і регулюється нормами трудового та адміністративного права [7, с. 88].

І. О. Картузова в своєму дисертаційному дослідженні, яке присвячено дисциплінарній відповідальності державних службовців визначає поняття дисциплінарної відповідальності державних службовців, як зазнавання державним службовцем позбавлень і обмежень особистого чи майнового характеру за здійснення дисциплінарного проступку або іншого порушення, за яке, згідно з законом, передбачається застосування заходів дисциплінарної відповідальності уповноваженими на те суб'єктами [8, с. 9].

Отже, науковці мають різні думки щодо визначення поняття дисциплінарної відповідальності.

Однак, слід пам'ятати, що державна служба є ключовим елементом системи державного управління, від ефективного функціонування якого залежать додержання конституційних прав і свобод громадян, послідовний і сталий розвиток країни. Інститут державної служби є комплексним правовим інститутом, державно-службові відносини якого регулюються нормами різних галузей права [9, с. 3].

Виходячи з викладеного можна зробити висновок, що питання притягнення посадових осіб публічної служби, якими також і є члени Комісії до дисциплінарної відповідальності має важливе значення в розвитку інститутів судової влади в Україні. А якість роботи усіх органів влади, залежить від того, наскільки ефективною є система дисциплінарної відповідальності в Україні.

Досліджуючи питання дисциплінарної відповідальності члена Комісії, необхідно зауважити, що на законодавчому рівні це поняття не визначено.

На сьогодні правовідносини щодо притягнення членів Комісії до дисциплінарної відповідальності врегульовані ст. 96 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», яка визначає тільки один вид дисциплінарного стягнення за здійснення дисциплінарного проступку у виді звільнення з посади члена Комісії. Так, пп. 3-6 ч. 1 ст. 96 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» унормовано, що підставами для звільнення члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України з посади є: виявлення обставин щодо його невідповідності вимогам, установленим цим Законом; порушення вимог, установлених законодавством у сфері запобігання корупції; неучасть у роботі Комісії протягом одного календарного місяця поспіль без поважних причин або неодноразова (тричі і більше) відмова без поважних причин від голосування з питань, що розглядаються; грубе чи систематичне нехтування обов'язками, що є несумісним із статусом члена Комісії або виявило його невідповідність займаній посаді, допущення іншої поведінки, що підриває авторитет та суспільну довіру до правосуддя і судової влади, у тому числі недотримання етичних стандартів судді як складової професійної етики члена Комісії [1].

У випадку встановлення зазначених вище підстав для звільнення члена Комісії з посади, Комісія відповідно до вимог ч. 5 ст. 96 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» може своїм рішенням внести до Вищої ради правосуддя подання про звільнення з посади відповідного члена Комісії. З дня ухвалення рішення Комісії про внесення зазначеного подання такий член Комісії відсторонюється від посади, а його повноваження зупиняються до прийняття рішення Вищою радою правосуддя [1].

Процедурно зазначене питання щодо ініціювання подання про звільнення члена ВККС України врегульовано нормами Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, в редакції, що затверджений рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України від 19 жовтня 2023 року № 119/зп-23, надалі – Регламент Комісії.

Згідно п. 17 Регламенту Комісії встановлено, що у разі надходження до Комісії звернення про виявлення обставин щодо невідповідності члена Комісії вимогам, установленим Законом; порушення ним вимог, установлених законодавством у сфері запобігання корупції, а також про неучасть члена Комісії у роботі Комісії протягом одного календарного місяця поспіль без поважних причин або неодноразової відмови без поваж-

них причин від голосування з питань, що розглядаються; наявність обставин, які свідчать про грубе чи систематичне нехтування обов'язками, що є несумісним із статусом члена Комісії або виявило його невідповідність займаній посаді; допущення іншої поведінки, що підриває авторитет та суспільну довіру до правосуддя і судової влади, у тому числі недотримання етичних стандартів судді як складової професійної етики члена Комісії, не пізніше сьомого робочого дня з дня отримання такого звернення Комісія у пленарному складі ухвалює рішення про внесення Вищій раді правосуддя подання про звільнення члена Комісії в порядку, визначеному Комісією. Член Комісії, щодо якого розглядається питання про внесення Вищій раді правосуддя подання про його звільнення, має право надати пояснення щодо обставин, які стали підставою для відповідного звернення, а у разі неможливості безпосередньої участі в засіданні Комісії надати такі пояснення письмово чи взявши участь у засіданні в режимі відеоконференції. З дня ухвалення Комісією рішення про внесення зазначеного подання такий член Комісії відсторонюється від посади, а його повноваження зупиняються до ухвалення рішення Вищою радою правосуддя. В рішенні Комісії про внесення подання зазначається про відсторонення такого члена Комісії від посади [10].

При цьому, згідно вимог ч. 1 ст. 101 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та п. 101 Регламенту Комісії в імперативному порядку встановлено, що рішення Комісії у пленарному складі ухвалюється більшістю від установленого цим Законом складу Комісії [1], [10].

Процедура розгляду та ухвалення рішення про звільнення члена Комісії за поданням Комісії здійснюється відповідно до положень Регламенту Вищої ради правосуддя.

Згідно п. 10.2 Регламенту Вищої ради правосуддя в редакції, що затверджений рішенням Вищої ради правосуддя від 07 березня 2024 року № 699/0/15-24, надалі – Регламент ВРП встановлено, що рішення ухвалюється більшістю членів Ради, які беруть участь у засіданні Ради у пленарному складі чи її органу, якщо інше не визначено Законом [11].

Відповідно до вимог чч. 1, 2 ст. 26 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» законодавцем визначено, що Вища рада правосуддя діє у пленарному складі, якщо інше не встановлено цим Законом, а для розгляду справ щодо дисциплінарної відповідальності суддів Вища рада правосуддя утворює Дисциплінарні палати з числа членів Вищої ради правосуддя [12].

Таким чином, з правового аналізу вищезначеного нормативно-правового регулювання

дисциплінарної відповідальності члена Комісії вбачається, що до зазначеного суб'єкта публічної служби за наслідком вчинення порушень передбачених пп. 3-6 ч. 1 ст. 96 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» можна застосувати тільки один вид дисциплінарного стягнення, а саме звільнення з посади члена Комісії. При цьому, зазначене стягнення може бути накладене за наявності відповідного подання Комісії, за наслідком розгляду якого Вищою радою правосуддя буде ухвалено відповідне рішення у пленарному складі більшістю членів Вищої ради правосуддя, які беруть участь у засіданні.

Разом з тим, таке правозастосування, з урахуванням проведеного дослідження в площині застосування існуючих норм інституту дисциплінарної відповідальності члена Комісії на практиці має виключення та не розповсюджується щодо проявів неетичної поведінки судді, що здійснені ним під час виконання обов'язків члена Комісії.

Як вже було зазначено відповідно до вимог ч. 3 ст. 92 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» Комісія складається з шістнадцяти членів, вісім з яких призначаються з числа суддів або суддів у відставці [1].

Аналіз таких законодавчих вимог дає підстави стверджувати, що до складу членів Комісії входять й діючі судді, що відряджені зі своїх судів, де вони обіймають штатну посаду судді та відправляють правосуддя, для роботи у складі Комісії строком на 4 роки. При цьому, такі судді у період зайняття посади члена Комісії не втрачають статусу судді, а від так на них розповсюджуються обов'язки, що встановлює законодавець для діючих суддів згідно вимог Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Відповідно до пункту 2 частини сьомої статті 56 вказаного Закону суддя зобов'язаний дотримуватися правил суддівської етики, у тому числі виявляти та підтримувати високі стандарти поведінки у будь-якій діяльності з метою укріплення суспільної довіри до суду, забезпечення впевненості суспільства в чесності та непідкупності суддів [1].

У Кодексі суддівської етики, затвердженому XX чергового з'їзду суддів України від 18 вересня 2024 року, встановлено, що судді зобов'язані демонструвати і пропагувати високі стандарти поведінки, у зв'язку з чим добровільно беруть на себе більш істотні обмеження, пов'язані з дотриманням етичних норм як у поведінці під час здійснення правосуддя, так і в позасудовій поведінці. Суддя повинен бути прикладом неухильного додержання вимог закону і принципу верховенства права, присяги судді, а також дотримання високих стандартів поведінки з метою зміцнення

довіри до судової влади та утвердження авторитету правосуддя [13].

У п.22 Висновку № 3 (2002) Консультативної ради європейських суддів зазначено, що суспільна довіра та повага до судової влади є гарантіями ефективності системи правосуддя: поведінка суддів у їхній професійній діяльності, зрозуміло, розглядається громадськістю як необхідна складова довіри до судів [14].

Бангалорськими принципами поведінки суддів від 19 травня 2006 року, схваленими Резолюцією Економічної та Соціальної Ради ООН від 27 липня 2006 року № 2006/23, передбачено, що довіра суспільства до судової системи, а також, до авторитету судової системи в питаннях моралі, чесності та невідчужуваності судових органів посідає першочергове місце в сучасному демократичному суспільстві. Дотримання етичних норм, демонстрація дотримання етичних норм є невід'ємною частиною діяльності суддів [15].

Керуючись зазначеними вище нормами Третя Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя за результатами попередньої перевірки скарги працівника секретаріату Комісії щодо проявів неетичної поведінки судді місцевого спеціалізованого суду, під час зайняття ним посади члена Комісії, стосовно працівника секретаріату Комісії, ухвалою від 11.09.2024 року № 2644/Здп/15-24 відкрила дисциплінарну справу стосовно такого судді. Третя Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя відкриваючи уперше в історії України з урахуванням такого змісту і такого суб'єктного складу спірних правовідносин дисциплінарне провадження, дійшла висновку, що суддя дотримується етичних норм, не допускаючи прояву некоректної поведінки при здійсненні будь-якої діяльності, що пов'язана з його посадою [16]. Зазначена дисциплінарна справа була розглянута по суті і за наслідком її розгляду дисциплінарним органом ухвалене рішення від 22.01.2025 року №102/Здп/15-25 про відмову у притягненні судді, під час зайняття ним посади члена Комісії до дисциплінарної відповідальності, у зв'язку з відсутністю в його діях складу дисциплінарного проступку, а дисциплінарне провадження було припинено [17].

Таким чином, з урахуванням наведеного вище практичного досвіду застосування норм інституту дисциплінарної відповідальності члена Комісії вбачається, що дисциплінарне провадження може бути відкрите щодо члена Комісії, який має статус судді у зв'язку з не дотриманням ним правил суддівської етики. Крім того, таке дисциплінарне провадження може бути відкрите дисциплінарним органом як за скаргою фізичної так і юридичної особи, оминаючи при цьому процедурний фільтр, що передбачений законодавцем

згідно вимог ч. 5 ст. 96 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Отже, діюче нормативно-правове регулювання інституту дисциплінарної відповідальності члена Комісії не є достатньо врегульованим.

Окрім того, на відміну від видів дисциплінарних стягнень для суддів судів загальної юрисдикції, що включає відповідно до вимог ч. 1 ст. 109 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» 6 видів дисциплінарних стягнень (від попередження до самого суворого - подання про звільнення з посади), законодавець для застосування дисциплінарної відповідальності члена Комісії України, який не має статусу судді передбачив тільки один вид дисциплінарного стягнення – звільнення з посади члена Комісії. При такому законодавчому підході до застосування інституту дисциплінарної відповідальності, а саме для такого спеціального суб'єкта, як члена Комісії, фактично відсутня можливість у реалізації в цих правовідносинах такого принципу як пропорційність [1].

Фактична відсутність у реалізації зазначеного принципу при застосуванні дисциплінарної відповідальності не впливає на характер дисциплінарного проступку, його наслідки, особу, що його вчинила, ступінь його вини, інші обставини, що впливають на можливість притягнення до дисциплінарної відповідальності, оскільки наявність факту підтвердження одного з правопорушень передбачених пп. 3-6 ч. 1 ст. 96 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» вже є достатньою самостійною підставою для застосування такого суворого стягнення як звільнення з посади члена Комісії, що також свідчить про невідповідність вказаного Закону критерію якості.

Такі недоліки законодавчого регулювання можливо усунути шляхом запровадження законодавчих змін до вимог Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та розширення видів дисциплінарних стягнень щодо зазначеного вище спеціального суб'єкта з урахуванням наступної диференціації: попередження, догана, подання про звільнення. При цьому, такі види дисциплінарних стягнень, також мають застосовуватись й до членів Комісії, що мають статус суддів, з метою подолання правової невизначеності щодо видів дисциплінарних стягнень, що можуть бути застосовані саме для такої категорії членів Комісії.

Також наявні й інші недоліки законодавчого регулювання питання дисциплінарної відповідальності члена Комісії, зокрема законодавчо відсутні строки притягнення до дисциплінарної відповідальності та строки погашення дисциплінарного стягнення члена Комісії, що породжує правову невизначеність й у цьому питанні.

М. Вебер зазначав, що державні службовці перш за все мають розплачуватися за наслідки своїх дій, незалежно від своїх мотивів та намірів, які вже мають похідне значення та характер. [18].

Можливість розгляду Вищою радою правосуддя питання про притягнення до дисциплінарної відповідальності члена Комісії, який немає статусу судді та якщо його дії не стосуються питання дотримання правил суддівської етики на посаді члена Комісії, ставиться у пряму залежність від поданого до Вищої ради правосуддя відповідного подання Комісії. У такому правовому механізмі ініціювання дисциплінарного провадження існують ризики фактичної неможливості застосування у цих правовідносинах принципу невідворотності настання дисциплінарної відповідальності, зокрема у випадку здійснення дисциплінарного проступку всіма членами Комісії або його більшістю, наприклад під час ухвалення Комісією рішення пленарним складом. Такі ризики можливо уникнути шляхом запровадження законодавчих змін до вимог Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та закріплення вимог про можливість ініціювання дисциплінарного провадження щодо члена Комісії у порядку передбаченому для притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності.

Тобто, дисциплінарне провадження щодо члена Комісії повинно розпочинатись після отримання Вищою радою правосуддя скарги від фізичної або юридичної особи щодо дисциплінарного проступку члена Комісії, з повідомленням про вчинення дисциплінарного проступку, поданої відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», або за ініціативою Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя чи за зверненням самої Комісії у випадках, визначених законом.

Висновки і пропозиції. На підставі проведеного дослідження можна зробити висновок, що дисциплінарна відповідальність члена Комісії – це обов'язок члена Комісії відповідати перед суспільством та державою за скоєний дисциплінарний проступок та понести дисциплінарні стягнення, передбачені нормами Закону України «Про судоустрій і статус суддів». Дисциплінарна відповідальність члена Комісії безумовно, можна визначити як особливі правовідносини, об'єктом яких є санкції, що накладаються Конституційним органом – Вищою радою правосуддя.

Питання удосконалення нормативно-правового регулювання інституту дисциплінарної відповідальності члена Комісії має велике значення для розвитку і розбудови органів судової системи України.

Діюче нормативно-правове регулювання інституту дисциплінарної відповідальності члена Комісії не є достатньо врегульованим та потребує додаткового врегулювання законодавцем, як в частині удосконалення порядку ініціювання дисциплінарного провадження щодо члена Комісії, а саме розширення переліку суб'єктів за зверненням яких можливо бути відкрити дисциплінарне провадження, так і розширення переліку дисциплінарних стягнень, що можуть бути застосовані до члена Комісії. Крім того, необхідно на законодавчому рівні встановити строки для притягнення до дисциплінарної відповідальності члена Комісії, а також встановити строк для погашення дисциплінарного стягнення.

Література

1. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text>.
2. Юридична енциклопедія: в 6 т. / за ред. Ю.С. Шемшученка. К.: «Укр. енцикл.», 1998. URL: <http://leksika.com.ua/16360117/legal/distsiplina>
3. Юридична енциклопедія: в 6 т. / за ред. Ю.С. Шемшученка. К.: «Укр. енцикл.», 1998. Т. 1: «А–Г», Т. 2: «Д–Й». 696 с.
4. Авер'янов В.Б. Державна служба: організаційно-правові основи і шляхи розвитку /за заг. ред. В.Б. Авер'янова. К.: Вид. дім «Ін-Юре», 1999. 272 с.
5. Коломоець Т.О. Адміністративне право України. Академічний курс : підручник. К.: Юрінком Інтер, 2011. 576 с.
6. Стеценко С.Г. Адміністративне право України: навч. посібн. К.: Атіка, 2007. 624 с.
7. Корнута Л.М. Дисциплінарна відповідальність державного службовця в Україні: теоретичний та практичний аспекти. Актуальні проблеми держави і права. Вип. 62. 2011. С. 84–90.
8. Картузова І.О. Дисциплінарна відповідальність державних службовців: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07 «Теорія управління; адміністративне право і процес; фінансове право; банківське право»; Одеська державна юридична академія. Одеса, 1999. 20 с.
9. Дисциплінарна відповідальність державних службовців: метод. Рекомендації. Головне територіальне управління юстиції у Полтавській області, Гребінківське районне управління юстиції (м. Гребінка). – 2015. – 19 с.
10. Регламент Вищої кваліфікаційної комісії суддів України: рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (в редакції рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України 19 жовтня 2023 року № 119/зп-23). URL: https://vkksu.gov.ua/sites/default/files/reglament_komisiyi_kontrolnyy_stan_zi_zminamy_stanom_na_13.01.2025.pdf.
11. Регламент Вищої ради правосуддя: рішення Вищої ради правосуддя від 24.01.2017 року № 52/0/15-17. URL: https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/vr52_910-17#Text.
12. Про Вищу раду правосуддя: Закон України від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-19#Text>.

13. Кодекс суддівської етики. Рішення XX чергового з'їзду суддів України від 18 вересня 2024 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/n0001415-24#Text>.

14. Висновок № 3 (2002) Консультативної ради європейських суддів. URL: https://hcj.gov.ua/sites/default/files/field/r_3_2002_2002_11_19.pdf.

15. Бангалорські принципи поведінки суддів, схвалені Резолюцією Економічної та Соціальної Ради ООН 27.07.2006 N 2006/23 від 19 травня 2006 року. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_j67#Text.

16. Ухвала Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 11.09.2024 року № 2644/Здп/15-24 про відкриття дисциплінарної справи. URL: <https://hcj.gov.ua/doc/doc/47263>.

17. Рішення Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 22.01.2025 року № 102/Здп/15-25 про відмову у притягненні судді до дисциплінарної відповідальності та припинення дисциплінарного провадження. URL: <https://hcj.gov.ua/doc/doc/49720>.

18. Вебер М. Соціологія. Загальноісторичні аналізи. Політика. Переклад з німецької, післямова та коментарі О. Погорілого. Київ, 1998. URL: <http://litopys.org.ua/weber/wbs.htm>.

Анотація

Сухінін С. В. Адміністративно-правове регулювання дисциплінарної відповідальності члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. – Стаття.

У статті розглядаються актуальні та важливі проблеми, які стосуються дисциплінарної відповідальності членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. У ній розкрито поняття дисциплінарної відповідальності члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. У статті досліджуються ключові аспекти цього питання, зокрема визначаються основні труднощі та прогалини, що виникають у процесі притягнення членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України до дисциплінарної відповідальності за порушення, допущені ними під час виконання своїх професійних обов'язків. Звертається увага на недостатнє правове регулювання питання дисциплінарної відповідальності членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, що, у свою чергу, може призводити до зловживань або недоброчесної поведінки.

Окреслюються можливі шляхи вирішення вказаних проблем, які базуються на загальновизнаних принципах пропорційності та невідворотності покарання. Особлива увага приділяється необхідності вдосконалення наявного правового механізму притягнення до дисциплінарної відповідальності членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України задля забезпечення принципу рівності для всіх членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України під час провадження дисциплінарних процедур.

Обговорюється можливість здійснення удосконалення правового регулювання інституту дисциплінарної відповідальності членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України з метою забезпечення високих стандартів професійної компетентності, етики і прозорості в діяльності Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та підвищення довіри суспільства до процедур проведених цим державним колегіальним органом суддівського врядування.

Ключові слова: дисциплінарна відповідальність, член Вищої кваліфікаційної комісії України, правове регулювання дисциплінарної відповідальності члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Summary

Sukhinin S. V. Administrative and legal regulation of disciplinary liability of a member of the High Judicial Qualifications Commission of Ukraine. – Article.

The article deals with topical and important issues related to disciplinary liability of members of the High Judicial Qualifications Commission of Ukraine. The author explains the concept of disciplinary liability of a member of the High Judicial Qualifications Commission of Ukraine. The article examines the key aspects of this issue, in particular, identifies the main difficulties and gaps arising in the process of bringing members of the High Judicial Qualifications Commission of Ukraine to disciplinary liability for violations committed by them in the course of performing their professional duties. Attention is drawn to the insufficient legal regulation of the issue of disciplinary liability of members of the High Judicial Qualifications Commission of Ukraine, which in turn may lead to abuse or misconduct.

The author outlines possible solutions to these problems based on the generally accepted principles of proportionality and inevitability of punishment. Particular attention is paid to the need to improve the existing legal mechanism for bringing members of the High Judicial Qualifications Commission of Ukraine to disciplinary responsibility in order to ensure the principle of equality for all members of the High Judicial Qualifications Commission of Ukraine during disciplinary procedures.

The author discusses the possibility of improving the legal regulation of the institute of disciplinary liability of members of the High Judicial Qualifications Commission of Ukraine with a view to ensuring high standards of professional competence, ethics and transparency in the activities of the High Judicial Qualifications Commission of Ukraine and increase public confidence in the procedures of this state collegial body of judicial governance.

Key words: disciplinary liability, member of the High Judicial Qualifications Commission of Ukraine, legal regulation of disciplinary liability of a member of the High Judicial Qualifications Commission of Ukraine.